

Dosar nr. X

ROMANIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 06 Martie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE X

Judecător X

Judecător X

Grefier X

X.X.X

Pe rol, rezultatul dezbaterilor din 20 februarie 2018, privind cererea de sesizare, din oficiu, a ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art.68 din Lg.101/2016, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art.7 din Lg.554/2004 în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20 februarie 2018, fiind consemnate într-o încheiere separată care face parte integrantă din prezenta când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 06.03.2018.

INSTANȚA

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Olt sub nr.1674/104/2016, reclamanta X, în contradictoriu cu pârâta Y a solicitat instanței ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună obligarea paratei la achitarea sumei de 165.431,37 lei, reprezentând penalități de intarziere conform Contractului X precum și obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecata, în considerarea culpei sale procesuale.

2. Soluția instanței de fond:

Prin sentința nr. 884/21.06.2017 Tribunalul Olt a respins excepția prescripției invocată de pârâtă, ca neintemeiată.

A admis cererea de chemare în judecată, dispunând obligarea pârâtei la plata sumei de 165.431,37 lei cu titlu de penalități de întârziere, conform contractului nr. 1196AEC/02.07.2009.

A fost obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2207,98 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

3. Motive de recurs:

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs recurenta pârâtă, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței de fond având în vedere, în principal, excepții invocate, iar în

subsidiar admiterea recursului, casarea sentinței și pe fond respingerea cererii de chemare în judecată.

Dezvoltarea motivelor de recurs:

3.1. Recurenta pârâtă a arătat, în esență, că, instanța de fond, în mod nelegal, a respins excepția inadmisibilității acțiunii și nu a analizat și nu s-a pronunțat asupra excepției autorității de lucru judecat, excepție invocată prin concluziile scrise, autoritate de lucru judecat fondată pe faptul că prin Decizia civilă nr. 2305/30.05.2017 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 1669/104/2016, a fost respins recursul formulat de reclamanta X (fosta X, care la rândul ei este fosta X), recurs formulat împotriva sentinței civile nr. 813/06.12.2016 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. Z, statuându-se definitiv inadmisibilitatea acțiunii în lipsa procedurii prealabile.

În subsidiar, în ceea ce privește fondul cauzei, a considerat că sentința instanței de fond este nelegală, instanța analizând și interpretând în mod greșit excepția prescripției dreptului material la acțiune, termenul de la care aceasta curge, raportat la obiectul acțiunii și temeiul acordării penalităților.

În drept, au fost invocate prevederile art. 488 alin.1 pct. 6 și 8 C.p.c.

4. Legal citată, intimată pârâtă a depus întâmăinare, solicitând respingerea căii de atac, cu cheltuieli de judecată.

5. La termenul din 23 ianuarie 2018, instanța, din oficiu, a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art.7 din Legea 554/2004 privind procedura prealabilă în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Intimata reclamantă X a depus la data de 19 februarie 2018, punct de vedere privind cererea de sesizare prin care a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în interpretarea prevederilor art. 68 din Legea nr. 101/2016.

Acestea prevăd următoarele: "Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare."

Este în afara oricărui dubiu că art. 68 reprezintă o simplă normă de trimitere la normele generale prevăzute de Codul civil, Codul de procedură civilă și Legea nr. 554/2004, norme generale cu care se completează orice act normativ din domeniul dreptului civil.

A mai arătat că, legiuitorul a prevăzut expres la art. 53 alin. (7) din Legea nr. 101/2016 că nu este necesară parcurgerea unei proceduri prealabile chemării în judecată.

"Art. 53 (1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios

administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante, prin complete specializate în achiziții publice.

(7) Pentru soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (1) nu este necesară parcurgerea unei proceduri prealabile."

Este astfel evidentă intenția legiuitorului de a nu include litigiile derivate din neexecutarea contractului de achiziție publică în sfera litigiilor ce impun parcurgerea unei proceduri prealabile chemării în judecată.

Legea nr. 554/2004 reprezintă legea generală față de norma specială reprezentată de Legea nr. 101/2016 un caracter special.

Or, cât timp Legea nr. 101/2016 nu prevede obligația parcurgerii unei proceduri prealabile pentru chemarea în judecată pentru plata sumelor datorate conform contractului (i.e. art. 53 și urm.), nici norma de trimitere de la art. 68 nu poate fi asimilată reglementării unei asemenea proceduri prealabile, întrucât ar fi încălcat flagrant principiul generația specialibus non derogant.

Astfel, împrejurarea că nu este necesară îndeplinirea unei proceduri prealabile chemării în judecată nu este numai clară, dar și reprezintă un caz foarte rar în care netemeinicia excepției invocate de recurentă rezultă în mod expres din lege, (i.e. art. 53 alin. 7 din Legea nr. 101/2016).

Față de cele expuse anterior, pretențiile deduse judecătii nu justifică sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la aplicabilitatea în speță a art. 68 din Legea nr. 101/2016.

2. Recurentele pârâtă nu au formulat, în scris, un punct de vedere asupra cererii de sesizare.

III. Curtea constată îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție

Astfel:

1 Soluționarea litigiului, aflat în judecată în ultimă instanță, depinde de rezolvarea următoarei probleme de drept, respective interpretarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016, în forma în vigoare anterioară modificării Legii nr. 101/2016 prin OUG nr. 107/2017, act normativ prin care a fost introdus alin.7 din art. 53, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art.7 din Legea 554/2004 privind procedura prealabilă în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică

Potrivit dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016

"Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare."

Conform art. 7 alin.1 din Legea nr. 554/2004

"(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau

autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

2. Problema de drept care face obiectul sesizării este nouă, asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată.

Curtea, din interpretarea coroborată a art. 68 din Legea nr. 101/2016, în forma în vigoare anterioară modificării Legii nr. 101/2016 prin OUG nr. 107/2017, act normativ prin care a fost introdus alin.7 din art. 53 și a dispozițiilor art. 7 alin.1 din Legea nr. 554/2004, apreciază că, în cazul litigiilor privind executarea contractelor de achiziție publică, încheiate sub incidența OUG nr. 34/2006, iar acțiunea este promovată anterior modificării Legii nr. 101/2016 prin OUG nr. 107/2017 este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Sesizează, din oficiu, ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art.68 din Lg.101/2016, în forma în vigoare anterioară modificării prin OUG nr. 107/2017, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art.7 din Lg.554/2004 în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică.

În baza art. 520 alin.2 CPC dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la 06 Martie 2018.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

X

X

X

GREFIER

X